

РЕШЕНИЕ

№ 496

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-B, в закрито заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Божана Желязкова

Членове: Любка Голакова
Десислава Янева-Димитрова

като разгледа докладваното от Божана Желязкова Въззивно гражданско дело
№ 20221100501815 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.437 от ГПК.

Образувано е по жалба на М. Н. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес в гр. София, обл. София-град, общ. Столична, ул. „****“, действаща чрез процесуалния си представител адв. А.И.Л., САК, в качеството ѝ на длъжник, срещу действията на частният съдебен изпълнител С.Я., рег. № 844 на Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие - района на Софийски градски съд, по изп. д. № 20218440401278.

По делото не е депозирано възражение от страна на взискателя.

На основание чл.436, ал.3 от ГПК частният съдебен изпълнител обяснява, че жалбата е недопустима и неоснователна.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и материалите по изпълнителното дело, намира за установено следното:

Молбата е процесуално недопустима- подадена е от участник в изпълнителния процес в качеството му на длъжник срещу подлежащо на атакуване по силата на чл.435, ал.2 от ГПК действие на ЧСИ.

Разглеждана по същество, частната жалба е неоснователна.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че неправомерно е наложен запор върху пенсията ѝ, която е под минималната работна заплата в страната.

Основната цел на изпълнителното производство съгласно разпоредбите на ГПК е възстановяването на нарушени субективни права, даването на защита на носителя на накърненото гражданско право, съответно санкция за правонарушителя. Основен прицип в

правото е, че правните задължения трябва да се изпълняват. В тази насока е и задължителната съдебна практика установена в приетата т. 3 от Тълкувателно решение № 2/2013 на ОСГТК,

-съгласно чл. 446 от ГПК абсолютно несеквестрируемо е трудовото възнаграждение или друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и пенсията до размера на една минимална работна заплата. Същата като размер се, определя със Закона за държавния бюджет на Република България /ЗДБРБ/. Към дата на изпълнение на наложената обезпечителна мярка заповест, минималната работна заплата е в размер на 650.00 лева. За пенсия /за осигурителен стаж и възраст/ принудителното изпълнение може да се насочи и върху частта от нея, надвишаваща МРЗ за страната, като се включват и добавките към нея с изключение на добавката за чужда помощ.

Съгласно разпоредбата на чл. 446, ал. 1 от ГПК, трудово възнаграждение и въобще всяко възнаграждение за труд, както и пенсията, са частично секвестрируеми. В този смисъл наложеният върху тях заповест обхваща само секвестрируемата част. Тя се определя по различен начин според величината на дохода, определена след приспадане на дължимите върху него данъци и задължителни осигурителни вноски /чл.446, ал.2/ и обстоятелството, дали длъжникът е с деца, които той издържа.

Видно от данните по изп. производство при образуване на изпълнително дело № 20218440401278, ЧСИ е извършил справка за наличие на трудово правоотношение на длъжника М. Н. К., ЕГН: ***** и след като е установил активно такова с работодателя Комплекс за детско хранене „Витоша“, ЕИК: ***** Съгласното извършените справки ЧСИ е установил, че осигурителният доход от трудовото правоотношение на длъжника е в размер на 725.50 лева. Пенсията е в размер на 365.00 лева. Установил е, че длъжникът получава доходи от две места, като размерът им заедно надвишава размера на минималната работна заплата за страната. Към датата на налагане на заповестта върху пенсията на длъжника, същият получава такава за осигурителен стаж и възраст в размер на 365.00 лева и се осигурява по трудово правоотношение с доход 725.50 лева, като следователно общият месечен доход е в размер на 1090.50 лева. В заповестното съобщение към НОИ - отдел пенсионен, в качеството му на съдебен изпълнител ЧСИ е посочил, че поради наличието на активно трудово правоотношение на лицето и респективно получаваното от него трудово възнаграждение, с което е осигурен минималния му жизнен стандарт, получаваната пенсия от М. Н. К., ЕГН: *****, макар и под минималната работна заплата за страната, придобива характера на секвестрируемо вземане съгласно разпоредбите на чл. 446 ГПК. В тази връзка и спазвайки указанията в заповестното съобщение, както и на основание чл. 508 ГПК, териториално поделение - София град, Дирекция „Пенсии“ със съобщение вх. № 36094/10.09.2021 г., са уведомили ЧСИ, че ще започнат ежемесечни удържки от пенсията на длъжника при спазване нормите на чл. 446 ГПК, като размерът на удържката е изчислен в размер на 314.00 лева, т.е. заповестта касае само секвестрируемата част от дохода на длъжника.

По тази причина налагането на заповест върху трудово възнаграждение или пенсия на длъжника, независимо от неговия размер, не следва да се приеме като незаконосъобразно

действие, представляващо насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество, съответно и подлежащо на отмяна от съда.

Предвид съдържащите се доказателства за действителния доход на длъжника в изпълнителното производство частната жалба се явява неоснователна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователна частната жалбата на М. Н. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес в гр. София, обл. София-град, общ. Столична, ул. „****“, действаща чрез процесуалния си представител адв. А.И.Л., САК, в качеството ѝ на длъжник, срещу действията на частният съдебен изпълнител С.Я., рег. № 844 на Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие - района на Софийски градски съд, по изп. д. № 20218440401278.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____